

Izrek

Nacionalni ukrep, ki v okviru obdavčitve dividend kot dohodek od kapitala v meji pavšalnega donosa, izračunanega z uporabo določenega odstotka od osnove, ki poleg kapitala, ki ga je vložil družbenik, zajema del plač, izplačanih delavcem družbe, ki izplačuje dividende, ne dovoljuje upoštevanja plač delavcev, zaposlenih v podružnici te družbe ali v hčerinski družbi te družbe v tretji državi, močno vpliva na določbe Pogodbe o svobodi ustanavljanja v smislu člena 43 ES in naslednjih. Na te člene se ni mogoče sklicevati v primeru, ki zadeva ustanovitev družbe iz države članice v tretji državi.

(¹) UL C 106, 30.4.2005.

Pritožba, ki so jo 13. februarja 2007 vložili Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud zoper sklep Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 14. decembra 2006 v zadevi T-150/06, Smanor in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-99/07 P)

(2007/C 170/15)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožniki: Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud (zastopnika: J.P. Wkeu in L. Roques, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 23. maja 2007 pritožbo zavrglo in sklenilo, da Smarno SA ter H. Ségaud in M. Ségaud nosijo svoje stroške.

Pritožba, ki jo je vložila družba France Télécom SA 16. aprila 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 30. januarja 2007 v zadevi France Télécom SA proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-340/03

(Zadeva C-202/07 P)

(2007/C 170/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: France Télécom SA, nekdanja Wanadoo Interactive SA (zastopniki: O.W. Brouwer, H. Calvet, J. Philippe in T. Janssens, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti v zadevi France Télécom SA proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-340/03, s katero je bila zavrnjena tožba zoper odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 16. julija 2003 glede postopka uporabe člena 82 [ES] (zadeva COMP/38.233 – Wanadoo Interactive), naj se razveljavi;
- posledično:
 - bodisi naj se zadevo vrne v ponovno odločanje Sodišču prve stopnje;
 - bodisi naj se dokončno razglasi za nično odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 16. julija 2003 glede postopka uporabe člena 82 [ES] (zadeva COMP/38.233 – Wanadoo Interactive), in se tako ugotovi tožbenim predlogom pritožnice na prvi stopnji;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži stroške.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

S prvim pritožbenim razlogom zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni izpolnilo dolžnosti obrazložitve tako glede možnosti nadomestila izgub, ki bi morala biti prikazana, in tudi glede pravice navezovanja na cene konkurenčnih podjetij, ki naj bi jo Sodišče prve stopnje brez pojasnil zavrnilo.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožnica zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje, s tem ko je družbi Wanadoo zavrnilo pravico, da se v dobri veri naveže na cene svojih konkurentov, kršilo člen 82 ES. Ta pravica naj bi izhajala iz prakse odločanja Komisije in sodne prakse Sodišča kot tudi iz doktrine in ravnanja francoskih organov za konkurenco in je pritožnici pomenila edini način, da na trgu ostane konkurenčna.

S tretjim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje kršilo tudi člen 82 ES, ker ni grajalo metode, ki jo je uporabila Komisija za izračun kritja stroškov, kar bi popačilo test plenilstva, ki ga zahteva Sodišče. Metoda, ki naj bi jo uporabila Komisija, naj ne bi omogočila spoznanja, ali so naročniki, ki jih je pridobil Wanadoo, tej družbi v trajanju svojega naročniškega razmerja naredili dobiček ali izgubo.

S četrtem pritožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da Sodišče prve stopnje s tem, ko je presodilo, da se stroški in prihodki, ki so nastali po domnevnem obdobju kršitve, ne morejo upoštevati, ni spoštovalo niti člena 82 ES niti obveznosti obrazložitve. Zaradi te omejitve časa glede prihodkov in stroškov, ki so se upoštevali, naj bi Komisija narobe sklepala na obstoj kršitve.

S petim pritožbenim razlogom pritožnica zatrjuje, da Sodišče prve stopnje s tem, ko je presodilo, da je lahko cena plenilska, čeprav jo spremlja veliko zmanjšanje tržnega deleža zadevnega podjetja, tudi ni spoštovalo člena 82 ES in svoje obveznosti obrazložitve. Za tako ceno se namreč ne bi moglo šteti, da lahko izključi konkurenčna podjetja.

S šestim pritožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Sodišče prve stopnje glede domnevnega plenilskega načrta popačilo dejstva in dokaze, o katerih je presojalo, in kršilo člen 82 ES. Ta člen naj bi namreč zahteval načrt za odstranitev konkurentov, ki se jih objektivno lahko opredeli, nikakor ne bi zadoščal zgolj subjektivni pristop izraza zloraba prevladujočega položaja.

Nazadnje s sedmim pritožbenim razlogom pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje kršilo člen 82 ES ne samo zato, ker je presodilo, da prikaz možnosti nadomestila izgub ni botrovalo ugotovitvi prakse s plenilskimi cenami, ampak tudi s tem, ko je dokaz Komisije o možnosti nadomestila teh izgub pomešalo z dokazom zadevnega podjetja o nezmožnosti nadomestila teh izgub.

Tožba, vložena 23. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-214/07)

(2007/C 170/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: C. Giolito, zastopnik)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlogi tožeče stranke:

— naj se ugotovi, da Francoska republika s tem, da v danem roku ni izvršila Odločbe Komisije z dne 16. decembra 2003 o shemi pomoči, ki jo je Francija izvajala za prevzem podjetij v težavah (Državna pomoč C(2003) 4636) ⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz členov 5 in 6 te odločbe, člena 249, četrti odstavek, Pogodbe ES, ter člena 10 te pogodbe;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev tožbe navaja, da tožeča stranka ni storila tistega, kar bi bilo treba za zagotovitev hitre in učinkovite izvršitve njene odločbe, saj več kot tri leta po sprejetju le-te ni bilo nobenega vračila nezakonite pomoči, ki jo je podelila francoska država. Podoben položaj naj bi jasno nasprotoval členoma 249, četrti odstavek, ES in 14(1) in (3) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾.

Za obdobje po letu 1993 naj bi se tožena stranka ne mogla sklicevati na absolutno nezmožnost izvršitve Odločbe z dne 16. decembra 2003. Po eni strani naj namreč francoski organi ne bi zares ukrepali z namenom, da bi nazaj pridobili sporne pomoči, saj odredbe o vračilu niso bile dolžnikom niti poslane. Po drugi strani pa naj se ti organi ne bi mogli sklicevati na težavo glede identificiranja prejemnikov zadevnih pomoči, saj bi lahko kot davčni organi enostavno ugotovili zneske oprostive od davkov, ki so jih izkoristili ti prejemniki.

Vsekakor pa naj bi iz sodne prakse Sodišča izhajalo, da pogoj absolutne nezmožnosti ni izpolnjen, ko tožena država Komisijo zgolj obvesti o pravnih, političnih ali praktičnih težavah, ki jih pomeni izvedba odločbe, ki nalaga vračilo pomoči, ne da bi zares ukrepala pri zadevnih podjetjih z namenom, da nazaj pridobi znesek te pomoči in ne da bi Komisiji predlagala alternativne načine izvajanja odločbe, ki naj bi omogočili premagovanje težav.

⁽¹⁾ UL 2004, L 108, str. 38.

⁽²⁾ UL L 83, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 9. maja 2007 – Jörn Petersen proti Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Zadeva C-228/07)

(2007/C 170/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof